

Številka: 010-02/21-14/
Datum: 9. julij 2021

EPA 1725-VIII

DRŽAVNI ZBOR JE NA SEJI 9. 7. 2021 SPREJEL ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O AVDIOVIZUALNIH MEDIJSKIH STORITVAH (ZAvMS-B) V NASLEDNJEM BESEDILU:

ZAKON

O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O AVDIOVIZUALNIH MEDIJSKIH STORITVAH (ZAvMS-B)

1. člen

V Zakonu o avdiovizualnih medijskih storitvah (Uradni list RS, št. 87/11 in 84/15) se 1. člen spremeni tako, da se glasi:

»1. člen
(vsebina zakona)

(1) Ta zakon določa pravice, obveznosti in odgovornosti pravnih ter fizičnih oseb, ki opravljajo dejavnost ponujanja avdiovizualnih medijskih storitev in storitev platform za izmenjavo videov, pristojnost Agencije za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije, njeno sodelovanje z drugimi regulatornimi organi držav članic Evropske unije na področju avdiovizualnih medijskih storitev ter ustanovitev in upravljanje Sklada za evropsko avdiovizualno produkcijo.

(2) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenaša Direktiva 2010/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2010 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju avdiovizualnih medijskih storitev (Direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah) (UL L št. 95 z dne 15. 4. 2010, str. 1), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2018/1808/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. novembra 2018 o spremembi Direktive 2010/13/EU o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju avdiovizualnih medijskih storitev (Direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah) glede na spreminjajoče se tržne razmere (UL L št. 303 z dne 28. 11. 2018, str. 69) (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2010/13/EU).«.

2. člen

2. člen se črta.

3. člen

3. člen se spremeni tako, da se glasi:

3. člen
(pomen izrazov)

Posamezni izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. Avdiovizualna medijska storitev pomeni:
 - storitev, kakor je opredeljena v 56. in 57. členu Pogodbe o delovanju Evropske unije (Prečiščena različica Pogodbe o delovanju Evropske unije, UL C št. 202 z dne 7. 6. 2016, str. 47; v nadaljnjem besedilu: PDEU), kadar je glavni namen te storitve ali ločljivega dela te storitve zagotavljanje programskih vsebin, ki so pod uredniško odgovornostjo ponudnika avdiovizualne medijske storitve, splošni javnosti za obveščanje, zabavo ali izobraževanje prek elektronskih komunikacijskih omrežij, kot jih določa zakon, ki ureja elektronska komunikacijska omrežja. Tovrstna avdiovizualna medijska storitev je bodisi televizijski program bodisi avdiovizualna medijska storitev na zahtevo;
 - avdiovizualno komercialno sporočilo.
2. Iz avdiovizualnih medijskih storitev so izvzete storitve, katerih glavni namen ni zagotavljanje avdiovizualnih programskih vsebin, to je, kadar so v storitvi prisotni avdiovizualni elementi le naključno povezani s samo storitvijo, na primer:
 - spletne strani z animiranimi elementi, kratkimi oglaševalskimi vložki ali informacijami, povezanimi z izdelkom ali storitvijo, ki ne sodi na področje avdiovizualnih medijskih storitev;
 - samostojne, na besedilu osnovane storitve;
 - elektronske različice časopisov in revij;
 - igre na srečo z denarnim vložkom, loterije, stave in druge oblike storitev s področja igralništva;
 - spletne igre;
 - spletni iskalniki.
3. Storitev platforme za izmenjavo videov pomeni storitev, kot je opredeljena v 56. in 57. členu PDEU, kadar je glavni namen storitve ali ločljivega dela te storitve ali bistvena funkcija storitve zagotavljanje programskih vsebin ali videov, ki jih ustvarijo uporabniki in za katere ponudnik platforme nima uredniške odgovornosti, splošni javnosti za obveščanje, zabavo ali izobraževanje prek elektronskih komunikacijskih omrežij, kot jih določa zakon, ki ureja elektronska komunikacijska omrežja. Ponudnik platforme za izmenjavo videov organizira programske vsebine in videe s prikazovanjem, označevanjem ali razvrščanjem, kar lahko izvaja tudi s samodejnimi orodji ali algoritmi. V primeru dvoma, ali zagotavljanje programskih vsebin ali videov predstavlja bistveno funkcijo storitve, se upoštevajo smernice Evropske komisije, ki urejajo praktično uporabo kriterija bistvene funkcije za storitve platform za izmenjavo videov.
4. Programska vsebina pomeni niz gibljivih slik z zvokom ali brez njega, ki predstavlja posamezno poljubno dolgo enoto znotraj sporeda ali kataloga, ki ga oblikuje ponudnik avdiovizualne medijske storitve, vključno s celovečernimi filmi, video posnetki, športnimi dogodki, situacijskimi komedijami, dokumentarnimi filmi, otroškimi programi in izvirnimi televizijskimi dramami.
5. Video, ki ga ustvari uporabnik, pomeni niz gibljivih slik z zvokom ali brez njega, ki predstavlja posamezno poljubno dolgo enoto, ki jo ustvari uporabnik in jo ta ali drug uporabnik naloži na platformo za izmenjavo videov.

6. Uredniška odgovornost pomeni izvrševanje nadzora nad izborom, organizacijo in časovno umestitvijo programskih vsebin v sporedu televizijskega programa oziroma kataloga avdiovizualne medijske storitve na zahtevo, ob upoštevanju izjem iz zakona, ki ureja elektronsko poslovanje na trgu.
7. Uredniška odločitev je odločitev, ki se redno sprejema za izvajanje uredniške odgovornosti in je povezana z vsakodnevnim delovanjem avdiovizualne medijske storitve.
8. Ponudnik avdiovizualne medijske storitve je pravna ali fizična oseba, ki opravlja dejavnost ponujanja avdiovizualnih medijskih storitev ter je nosilec uredniške in pravne odgovornosti. Fizična ali pravna oseba, ki samo prenaša vsebino, za katero nosi uredniško odgovornost tretja oseba, ni ponudnik avdiovizualne medijske storitve v smislu tega zakona.
9. Ponudnik platforme za izmenjavo videov je fizična ali pravna oseba, ki ponuja storitev platforme za izmenjavo videov.
10. Televizijski program oziroma izvajanje televizijske dejavnosti pomeni linearno avdiovizualno medijsko storitev, ki zagotavlja avdiovizualne programske vsebine za sočasno spremljanje na podlagi sporeda, ki ga oblikuje ponudnik. Za televizijski program se štejejo zlasti digitalna televizija, neposredni prenos, spletno razširjanje televizijskih programov in nepravilni video na zahtevo.
11. Izdajatelj oziroma izdajateljica televizijskega programa (v nadaljnjem besedilu: izdajatelj) je fizična ali pravna oseba, ki je registrirana za izvajanje televizijske dejavnosti. Izdajatelj pomeni ponudnika avdiovizualne medijske storitve, ki zagotavlja avdiovizualne programske vsebine za sočasno spremljanje na podlagi sporeda.
12. Avdiovizualna medijska storitev na zahtevo pomeni nelinearno avdiovizualno medijsko storitev, ki zagotavlja avdiovizualne programske vsebine na podlagi kataloga, ki ga oblikuje ponudnik, za njihovo spremljanje na osebno zahtevo uporabnika v trenutku, ki ga ta sam izbere.
13. Avdiovizualno komercialno sporočilo pomeni slikovne podobe z zvokom ali brez njega, ki so namenjene neposredni ali posredni promociji blaga, storitev ali logotipa fizične ali pravne osebe, ki opravlja gospodarsko dejavnost; take slikovne podobe spremljajo programske vsebine ali videe, ki jih ustvarijo uporabniki, ali so v njih vključene, in sicer v zameno za plačilo ali podobno nadomestilo ali za samopromocijske namene. Oblike avdiovizualnega komercialnega sporočila so med drugim televizijsko oglaševanje, sponzorstvo, televizijska prodaja in promocijsko umeščanje izdelkov.
14. Samooglasi so oglaševalske vsebine, ki so namenjene pospeševanju prodaje, nakupa ali najema izdelka ali storitve, ali doseganju kakega drugega oglaševalskega učinka, ki ga želi doseči ponudnik.
15. Televizijsko oglaševanje pomeni vsako obliko sporočila, ki ga fizična ali pravna oseba predvaja v zameno za plačilo ali drugo podobno nadomestilo ali z namenom samooglaševanja in ki zadeva trgovino, poslovno dejavnost, obrt ali stroko ter želi v zameno za plačilo spodbuditi preskrbo z blagom in storitvami, vključno z nepremičninami, pravicami in obveznostmi. Oblike televizijskega oglaševanja so oglasi, informativno oglaševanje, samooglasi, plačana video obvestila in druge oblike televizijskega oglaševanja, ki jih v svojem splošnem aktu opredeli agencija.

16. Za televizijsko oglaševanje po tem zakonu se ne štejejo neodplačne objave v zvezi z izvajanjem javnih služb, kulturnih prireditev, promocijo zdravja, dobrodelnih akcij in akcij, ki so splošnega pomena za varnost prebivalcev Republike Slovenije, ter druge objave v širšem javnem interesu, neodplačne objave v zvezi z opozarjanjem na zdravju škodljivo hrano in pijačo ter neodplačno predstavljanje umetniških del, neodplačno navajanje producentov, organizatorjev ali sponzorjev oziroma donatorjev umetniških del ter kulturno-umetniških prireditev in dobrodelnih akcij, v okviru medijske predstavitve teh del, prireditev oziroma akcij.
17. Prikrito avdiovizualno komercialno sporočilo pomeni besedno ali slikovno predstavljanje blaga, storitev, imena, blagovne znamke ali dejavnosti proizvajalca blaga ali ponudnika storitev v programskih vsebinah, kadar takšno predstavljanje služi izdajatelju za oglaševanje in bi utegnilo zavajati javnost glede svoje narave. Da je bilo prikrito oglaševalsko sporočilo objavljeno z namenom, se šteje zlasti takrat, kadar je bilo objavljeno za plačilo ali podobno nadomestilo.
18. Sponzoriranje pomeni katero koli obliko prispevanja in vsak prispevek s strani fizičnih ali pravnih oseb, ki ne izvajajo dejavnosti ponujanja avdiovizualnih medijskih storitev ali storitev platform za izmenjavo videov ali produkcije avdiovizualnih del ali produkcije videov, ki jih ustvarjajo uporabniki, k financiranju avdiovizualnih medijskih storitev z namenom promocije ali uveljavitve svojega imena ali firme, znamke, logotipa, dejavnosti ali izdelka.
19. Televizijska prodaja pomeni neposredne ponudbe, ki se v zameno za plačilo predvajajo javnosti zaradi preskrbe z blagom ali storitvami, vključno z nepremičninami, pravicami in obveznostmi.
20. Televizijsko prodajno okno pomeni širši programski sklop televizijske prodaje, ki brez prekinitve traja najmanj 15 minut, in ga predvaja izdajatelj na televizijskem programu, ki ni izključno namenjen televizijski prodaji.
21. Promocijsko umeščanje izdelkov pomeni kakršno koli obliko avdiovizualnega komercialnega sporočila, ki vključuje ali se sklicuje na izdelek, storitev ali njuno znamko, tako da se pokažejo v programski vsebini ali videu, ki ga ustvari uporabnik, v zameno za plačilo ali podobno nadomestilo.
22. Oddajni čas po tem zakonu pomeni vse programske vsebine, ki jih posamezen televizijski program razširja v določeni časovni enoti.
23. Letni oddajni čas po tem zakonu zajema vse programske vsebine, ki jih posamezen televizijski program razširja v obdobju od 1. januarja do 31. decembra posameznega leta, razen programskih vsebin, ki so iz letnega oddajnega časa izvzete s tem zakonom.
24. Evropska avdiovizualna dela po tem zakonu so:
 - dela, ki izvirajo iz držav članic Evropske unije;
 - dela, ki izvirajo iz tretjih evropskih držav, podpisnic Evropske konvencije o čezmejni televiziji Sveta Evrope, v katerih avdiovizualna dela držav članic Evropske unije niso predmet diskriminatornih ukrepov, in ki izpolnjujejo določbe iz 21. točke tega člena;
 - dela, ki nastanejo v koprodukciji v okviru sporazumov, ki jih je Evropska unija na avdiovizualnem področju sklenila s tretjimi državami, v katerih avdiovizualna dela držav članic Evropske unije niso predmet diskriminatornih ukrepov, in ki izpolnjujejo pogoje iz vsakega od teh sporazumov.

25. Evropska avdiovizualna dela iz prve in druge alinee prejšnje točke so tista, ki so jih ustvarili pretežno avtorji in delavci s prebivališčem v državah iz teh alinej, pod enim od naslednjih pogojev:
- če so bili producenti teh del ustanovljeni oziroma registrirani v omenjenih državah;
 - če je posamezno delo nastalo pod vodstvom in dejanskim nadzorom enega ali več producentov iz teh držav;
 - če je bil prispevek koproducentov iz teh držav prevladujoč in koprodukcijskega razmerja ni obvladoval eden ali več producentov, ustanovljenih oziroma registriranih zunaj teh držav.
26. Neodvisni producent oziroma neodvisna producentka (v nadaljnjem besedilu: neodvisni producent) avdiovizualnih del po tem zakonu je pravna ali fizična oseba, ki izpolnjuje naslednje štiri pogoje:
- je registrirana za izvajanje dejavnosti produkcije avdiovizualnih del in ima sedež v Republiki Sloveniji ali v eni izmed držav članic Evropske unije;
 - ni vključena v organizacijsko strukturo oziroma pravno osebnost izdajatelja televizijskega programa;
 - ima izdajatelj televizijskega programa največ 25 odstotni delež kapitala ali upravljalnih oziroma glasovalnih pravic v njenem premoženju;
 - skupni obseg avdiovizualnih del (v minutah), ki jih je v preteklem koledarskem letu izdelala po naročilu posameznega izdajatelja televizijskega programa, ne presega 50 odstotkov skupnega obsega njenih avdiovizualnih del (v minutah), izdelanih v preteklem koledarskem letu.
27. Neodvisni producent je tudi pravna ali fizična oseba, ki je registrirana za izvajanje dejavnosti produkcije avdiovizualnih del in ima sedež v eni izmed tretjih držav, če evropska dela tvorijo večinski delež njegove avdiovizualne produkcije v zadnjih treh letih in ob tem izpolnjuje pogoja iz druge in tretje alinee prejšnje točke.
28. Operater oziroma operaterka elektronskih komunikacij (v nadaljnjem besedilu: operater elektronskih komunikacij) po tem zakonu je fizična ali pravna oseba, ki prenaša, oddaja in posreduje avdiovizualne medijske storitve po prizemeljskih omrežjih, prek satelitov, prek kabelsko distribucijskih ali kabelsko komunikacijskih sistemov, ali na kakšen drug način, in tako tehnično omogoča ponudnikom razširjanje programskih vsebin do zainteresirane javnosti, pod pogoji, ki jih določa zakon.
29. Lokalni, regionalni, študentski in nepridobitni televizijski programi posebnega pomena imajo pomen, kot je določen v zakonu, ki ureja medije.
30. Programske vsebine lastne produkcije in slovenska avdiovizualna dela imajo pomen, kot je določen v zakonu, ki ureja medije.
31. Letni prihodek pomeni prihodek, ki ga v posameznem koledarskem letu ustvari ponudnik avdiovizualne medijske storitve oziroma ponudnik platforme za izmenjavo videov v zvezi z opravljanjem televizijske dejavnosti, s ponujanjem avdiovizualne medijske storitve na zahtevo ali s storitvijo platforme za izmenjavo videov.
32. Kinematografsko delo pomeni avdiovizualno delo, primarno narejeno za kinematografsko distribucijo, ki je bilo uvrščeno v redni program kinematografa.
33. Oddaja za varstvo potrošnikov je specializirana oddaja, ki z namenom varovanja potrošniških pravic gledalca kot potrošniku zagotavlja objektivne informacij izdelkih in storitvah ponudnikov na tržišču.

34. Svetovalna oddaja je oddaja, ki na način posebnega navajanja izdelka, storitve oziroma znamke z namenom obveščanja in izobraževanja gledalcu posreduje informacijo, mnenje, nasvet ali oceno o njihovem nakupu.
35. Povezane osebe so osebe, ki so med seboj upravljavsko, kapitalsko ali drugače povezane tako, da zaradi teh povezav skupaj oblikujejo poslovno politiko oziroma poslujejo usklajeno z namenom doseganja skupnih ciljev, oziroma tako, da ima ena oseba možnost usmerjati drugo ali bistveno vplivati nanjo pri odločanju o financiranju in poslovanju. Za povezane osebe štejejo tudi povezane družbe v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe.«.

4. člen

4. člen se spremeni tako, da se glasi:

»4. člen
(pristojnost Republike Slovenije nad ponudniki
avdiovizualnih medijskih storitev)

(1) Ponudnik avdiovizualne medijske storitve je v skladu s tem zakonom pod pristojnostjo Republike Slovenije, če imata sedež oziroma stalno prebivališče v Republiki Sloveniji ponudnik avdiovizualne medijske storitve in njegovo uredništvo.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se šteje, da je ponudnik avdiovizualne medijske storitve pod pristojnostjo Republike Slovenije, kadar ima v Republiki Sloveniji sedež ali samo ponudnik avdiovizualne medijske storitve ali samo njegovo uredništvo, eden od njiju pa je v drugi državi članici Evropske unije, če znaten del delovne sile, vključene v opravljanje dejavnosti avdiovizualnih medijskih storitev v zvezi s programi, dela v Republiki Sloveniji.

(3) Če znaten del delovne sile, ki opravlja dejavnost avdiovizualnih medijskih storitev v zvezi s programi, dela v Republiki Sloveniji in v drugi državi članici Evropske unije, se šteje, da je ponudnik avdiovizualne medijske storitve pod pristojnostjo Republike Slovenije, če ima sedež v Republiki Sloveniji.

(4) Če znaten del delovne sile, ki opravlja dejavnost avdiovizualnih medijskih storitev v zvezi s programi, ne dela niti v Republiki Sloveniji niti v drugi državi članici Evropske unije, se šteje, da je ponudnik avdiovizualne medijske storitve pod pristojnostjo Republike Slovenije, če je v Republiki Sloveniji začel opravljati dejavnost ponujanja avdiovizualne medijske storitve in če vzdržuje stabilno in učinkovito vez z gospodarstvom Republike Slovenije.

(5) Ne glede na prvi odstavek tega člena se šteje, da je ponudnik avdiovizualne medijske storitve pod pristojnostjo Republike Slovenije, kadar ima v Republiki Sloveniji sedež ali samo ponudnik avdiovizualne medijske storitve ali samo uredništvo ponudnika avdiovizualne medijske storitve, eden od njiju pa je v tretji državi, če večji delež delovne sile, vključene v opravljanje dejavnosti ponujanja avdiovizualnih medijskih storitev, dela v Republiki Sloveniji.

(6) Če pristojnosti Republike Slovenije nad ponudnikom avdiovizualne medijske storitve ni mogoče določiti v skladu s prvim, drugim, tretjim, četrtem ali petim odstavkom tega člena in če ponudnik avdiovizualne medijske storitve ne spada pod pristojnost druge države članice Evropske unije, se šteje, da je ponudnik avdiovizualne medijske storitve pod pristojnostjo Republike Slovenije, če:

- uporablja satelitsko zemeljsko postajo, ki je na ozemlju Republike Slovenije, ali če

- ne uporablja satelitske zemeljske postaje iz prejšnje alineje, vendar pa uporablja satelitske zmogljivosti, ki pripadajo Republiki Sloveniji.

(7) Če ponudnik avdiovizualne medijske storitve ne spada pod pristojnost Republike Slovenije v skladu s prvim, drugim, tretjim, četrtem, petim ali šestim odstavkom tega člena, se šteje, da spada pod pristojnost tiste države članice Evropske unije, v kateri ima sedež v smislu 49. do 55. člena PDEU.

(8) Pod pristojnost Republike Slovenije ne spada ponudnik avdiovizualne medijske storitve, če je avdiovizualna medijska storitev namenjena izključno sprejemu v tretjih državah in jih javnost v eni ali več državah članicah Evropske unije neposredno ali posredno ne sprejema s standardno uporabniško opremo.«.

5. člen

6. člen se spremeni tako, da se glasi:

»6. člen

(sodelovanje med regulatornimi organi držav članic Evropske unije)

(1) Agencija drugi državi članici Evropske unije ali Evropski komisiji na njuno zahtevo predloži informacije oziroma podatke, potrebne za izvajanje Direktive 2010/13/EU.

(2) Če ponudnik avdiovizualne medijske storitve pod pristojnostjo Republike Slovenije obvesti agencijo, da bo nudil storitve, ki bodo v celoti ali pretežno namenjene občinstvu v drugi državi članici Evropske unije, agencija o tem obvesti pristojni organ v ciljni državi članici Evropske unije. Če organ ciljne države članice Evropske unije pošlje agenciji zahtevo v zvezi z dejavnostmi tega ponudnika avdiovizualne medijske storitve, agencija v skladu s svojimi pristojnostmi reši zahtevo v dveh mesecih.

(3) Agencija spremlja izvajanje Direktive 2010/13/EU s strani ponudnikov avdiovizualnih medijskih storitev, ki sodijo pod pristojnost drugih držav članic Evropske unije, kadar so njihove storitve ciljno usmerjene na ozemlje Republike Slovenije. V primeru suma kršitev agencija o tem obvesti pristojni organ države, pod katere pristojnost sodi posamezni ponudnik.

(4) Agencija je v postopkih iz prvega odstavka tega člena kontaktni organ Republike Slovenije v smislu Direktive 2010/13/EU, kadar se ti postopki nanašajo na ponudnike avdiovizualnih medijskih storitev pod pristojnostjo Republike Slovenije ali ponudnike pod pristojnostjo drugih držav članic Evropske unije v zvezi s storitvami, dostopnimi na ozemlju Republike Slovenije.

(5) Agencija za izvajanje svojih pristojnosti v skladu s tem zakonom sprejme ustrezne ukrepe iz drugega odstavka 39. člena tega zakona zoper ponudnike avdiovizualnih medijskih storitev, ki ne sodijo pod pristojnost Republike Slovenije, sodijo pa pod pristojnost druge države članice Evropske unije. Pod enakimi pogoji agencija ukrepe iz drugega odstavka 39. člena tega zakona uvede tudi zoper operaterje elektronskih komunikacij, ki omogočajo razširjanje avdiovizualnih medijskih storitev. Ukrepi agencije iz tega odstavka morajo biti skladni s pravom Evropske unije.

(6) Agencija kot članica sodeluje v skupini evropskih regulatorjev za avdiovizualne medijske storitve (skupina ERGA).«.

6. člen

V 7. členu se v prvem odstavku za besedo »ponudnik« doda besedilo »avdiovizualne medijske storitve na svoji spletni strani«.

Za tretjo alinejo se doda nova četrta alineja, ki se glasi:

»– osebno ime oziroma firmo fizične ali pravne osebe, ki ima najmanj petodstotni delež kapitala ali najmanj petodstotni delež upravljavskih ali glasovalnih pravic v premoženju ponudnika,«.

Dosedanja četrta alineja postane peta alineja.

Šesti odstavek se črta.

7. člen

V 8. členu se v drugem odstavku za besedo »Ponudniki« doda besedilo »avdiovizualnih medijskih storitev«.

Za drugim odstavkom se dodata nova tretji in četrty odstavek, ki se glasita:

»(3) Programskih vsebin in avdiovizualnih medijskih storitev ni dovoljeno prenašati v skrajšani obliki, spreminjati, prekiniti ali prekrivati v komercialne namene brez izrecnega soglasja ponudnika avdiovizualne medijske storitve.

(4) Prepoved iz prejšnjega odstavka ne velja za:

- prekrivanja, ki jih prejemnik sproži ali dovoli le za zasebno uporabo, kot so prekrivanja, izhajajoča iz storitev za posamezna sporočila;
- kontrolne elemente uporabniških vmesnikov, potrebne za delovanje naprav ali navigacijo programov, kot so drsniki glasnosti, funkcije iskanja, navigacijski meniji ali sezname kanalov;
- podnaslove ali prekrivanja v zvezi s komercialnimi sporočili, ki jih zagotavlja ponudnik avdiovizualne medijske storitve;
- opozorila in informacije v splošnem javnem interesu.«.

8. člen

Naslov drugega poglavja se spremeni tako, da se glasi: »SPLOŠNE DOLOČBE«.

9. člen

9. člen se spremeni tako, da se glasi:

»9. člen

(prepoved spodbujanja nasilja ali sovraštva
in ščuvanja k storitvi terorističnih kaznivih dejanj)

Prek avdiovizualnih medijskih storitev je prepovedano:

- spodbujati nasilje ali sovraštvo do skupine oseb ali člana take skupine na podlagi spola, rase, barve kože, etničnega ali socialnega porekla, genetskih značilnosti, jezika, vere ali prepričanja, političnega ali drugega mnenja, pripadnosti narodnosti manjšini, premoženja, rojstva, invalidnosti, starosti, spolne usmerjenosti ali državljanstva;
- ščuvati k storitvi terorističnih kaznivih dejanj, kot jih določa kazenski zakonik;

– prizadeti spoštovanje človekovega dostojanstva.«.

10. člen

11. člen se spremeni tako, da se glasi:

»11. člen
(varstvo ranljivih družbenih skupin)

(1) Republika Slovenija v skladu z zakonom, ki ureja medije, spodbuja ponudnike, da osebam z okvaro vida ali sluha postopoma zagotovijo dostop do njihovih storitev.

(2) Republika Slovenija v skladu z zakonom, ki ureja medije, spodbuja medijsko pismenost, ki se nanaša na spretnosti, znanje in razumevanje, ki uporabnikom omogočajo učinkovito in varno rabo medijev ter avdiovizualnih medijskih storitev.«.

11. člen

Za 11. členom se doda nov 11.a člen, ki se glasi:

»11.a člen
(medijska pismenost)

(1) Republika Slovenija s sredstvi iz proračunske postavke ministrstva, pristojnega za medije, podpira ukrepe, namenjene spodbujanju, promociji in razvoju medijske pismenosti. Postopki izbire ukrepov se izvajajo v skladu z zakonom, ki ureja uresničevanje javnega interesa na področju kulture.

(2) Agencija z namenom varstva končnih uporabnikov elektronskih medijev z izvajanjem projektov medijskega opismenjevanja na področjih, ki jih ureja v okviru svojih pristojnosti, prebivalce Republike Slovenije ozavešča za kompetentno in odgovorno uporabo elektronskih medijev.

(3) Ministrstvo, pristojno za medije, vsaka tri leta poroča Evropski komisiji o izvajanju ukrepov na podlagi tega člena.«.

12. člen

12. člen se spremeni tako, da se glasi:

»12. člen
(svoboda sprejemanja avdiovizualnih medijskih storitev)

(1) Republika Slovenija zagotavlja svobodo sprejemanja avdiovizualnih medijskih storitev iz drugih držav članic Evropske unije in ne omejuje njihovega ponovnega prenašanja na svojem ozemlju iz razlogov, ki spadajo na področja, ki jih usklajuje Direktiva 2010/13/EU.

(2) Republika Slovenija lahko začasno, za obdobje največ šestih mesecev, omeji svobodo sprejemanja in ponovnega prenašanja avdiovizualnih medijskih storitev iz drugih držav članic Evropske unije iz prejšnjega odstavka, če:

- se z avdiovizualno medijsko storitvijo, ki jo ponuja ponudnik avdiovizualne medijske storitve pod pristojnostjo druge države članice Evropske unije, očitno, resno in huje spodbuja nasilje ali sovraštvo do skupine oseb ali člana take skupine na podlagi spola, rase, barve kože, etničnega ali socialnega porekla, genetskih značilnosti, jezika, vere ali prepričanja, političnega ali drugega mnenja, pripadnosti narodnostni manjšini, premoženja, rojstva, invalidnosti, starosti, spolne usmerjenosti ali državljanstva ali se očitno, resno in huje krši varstvo otrok, kot je zagotovljeno s tem zakonom, ali ogroža javno zdravje ali predstavlja resno in hudo nevarnost, da bo javno zdravje ogroženo;
- je ponudnik avdiovizualne medijske storitve v zadnjih 12 mesecih v vsaj dveh primerih že ravnal, kot je navedeno v prejšnji alineji;
- je Republika Slovenija uradno pisno obvestila ponudnika avdiovizualne medijske storitve, državo članico Evropske unije, ki ima pristojnost nad tem ponudnikom, in Evropsko komisijo o domnevnih kršitvah in sorazmernih ukrepih, ki jih namerava sprejeti, če znova pride do take kršitve in
- na podlagi posvetovanj z državo članico Evropske unije, ki ima pristojnost nad ponudnikom avdiovizualne medijske storitve, in Evropsko komisijo ni prišlo do sporazumne poravnave v enem mesecu po tem, ko je Evropska komisija prejela uradno obvestilo iz prejšnje alineje.

(3) Republika Slovenija lahko začasno, za obdobje največ šestih mesecev, omeji svobodo sprejemanja in ponovnega prenašanja avdiovizualnih medijskih storitev iz drugih držav članic Evropske unije iz prvega odstavka tega člena tudi v primeru, če:

- se z avdiovizualno medijsko storitvijo, ki jo ponuja ponudnik avdiovizualne medijske storitve pod pristojnostjo druge države članice Evropske unije, očitno, resno in huje ščuva k storitvi terorističnih kaznivih dejanj ali ogroža javno zdravje ali predstavlja resno in hudo nevarnost, da bo javna varnost ogrožena, vključno z varovanjem nacionalne varnosti in obrambe;
- se je v zadnjih 12 mesecih ravnanje iz prejšnje alineje zgodilo že vsaj enkrat in
- je Republika Slovenija uradno pisno obvestila ponudnika avdiovizualne medijske storitve, državo članico Evropske unije, ki ima pristojnost nad tem ponudnikom, in Evropsko komisijo o domnevni kršitvi in sorazmernih ukrepih, ki jih namerava sprejeti, če znova pride do take kršitve.

(4) Republika Slovenija lahko v nujnih primerih najpozneje en mesec po domnevni kršitvi iz prve alineje prejšnjega odstavka omeji svobodo sprejemanja in ponovnega prenašanja avdiovizualnih medijskih storitev iz drugih držav članic Evropske unije iz prvega odstavka tega člena ne da bi izpolnila pogoje iz druge in tretje alineje prejšnjega odstavka. Agencija v 15 dneh od sprejetja ukrepov o tem uradno obvesti Evropsko komisijo in državo članico Evropske komisije, pod katere pristojnost spada ponudnik avdiovizualne medijske storitve, in navede razloge, zaradi katerih meni, da gre za nujni primer.

(5) V postopkih iz drugega in tretjega odstavka tega člena Republika Slovenija ponudniku avdiovizualne medijske storitve zagotovi pravico do zagovornika in mu omogoči, da se izjavi o ugotovljenih kršitvah.

(6) Če Evropska komisija presodi, da ukrepi, sprejeti na podlagi drugega in tretjega odstavka tega člena, niso združljivi s pravom Evropske unije, jih Republika Slovenija nemudoma odpravi oziroma razveljavi.«.

13. člen

V naslovu tretjega poglavja se črtata besedi »IN MLADOLETNIKOV«.

14. člen

14. člen se spremeni tako, da se glasi:

»14. člen
(zaščita otrok v avdiovizualnih medijskih storitvah)

(1) Programske vsebine, ki bi lahko škodovala telesnemu, duševnemu ali moralnemu razvoju otrok, se razvrstijo v eno od naslednjih kategorij:

- primerno za vse otroke z vodstvom staršev;
- neprimerno za otroke do 12. leta;
- neprimerno za otroke do 15. leta;
- neprimerno za otroke do 18. leta in
- vsebine za odrasle, med katere spadajo najbolj škodljive programske vsebine, zlasti neupravičeno nasilje in pornografija.

(2) Ponudniki avdiovizualnih medijskih storitev pred začetkom predvajanja programskih vsebin iz prve do četrte alineje prejšnjega odstavka objavijo ustrezno akustično in vizualno opozorilo, med predvajanjem pa morajo biti programske vsebine ves čas označene z ustreznim vizualnim simbolom. Akustično in vizualno opozorilo ter vizualni simbol gledalcem zagotavljajo informacijo, da gre za programsko vsebino, ki spada v eno izmed kategorij, določenih v prejšnjem odstavku.

(3) Če se v informativnih programskih vsebinah pojavijo prizori, ki bi lahko škodovali telesnemu, duševnemu ali moralnemu razvoju otrok ter se upravičeno prikazujejo z namenom informiranja javnosti (prizori prometnih in naravnih nesreč ter njihovih žrtev, prizori vojnega nasilja ipd.), mora biti dovolj zgodaj pred njihovim predvajanjem objavljeno ustrezno opozorilo voditelja oddaje gledalcem oziroma drugo ustrezno opozorilo. Ponudniku omenjene programske vsebine ni treba označiti z akustičnim in vizualnim opozorilom iz prejšnjega odstavka.

(4) Programske vsebine iz prvih dveh alinej prvega odstavka tega člena se lahko predvajajo časovno neomejeno in brez tehnične zaščite.

(5) Programske vsebine iz prvega odstavka tega člena, ki niso primerne za otroke do 15. leta, se lahko na linearnih avdiovizualnih medijskih storitvah predvajajo po 20. uri in najpozneje do 5. ure, na nelinearnih avdiovizualnih medijskih storitvah pa so lahko dostopne časovno neomejeno in brez tehnične zaščite.

(6) Programske vsebine, ki niso primerne za otroke do 18. leta, se lahko na linearnih avdiovizualnih medijskih storitvah predvajajo po 23. uri in najpozneje do 5. ure, na nelinearnih medijskih storitvah pa so lahko dostopne časovno neomejeno, vendar morajo biti zaščitene s tehnično zaščito.

(7) Vsebine za odrasle so lahko prek linearnih avdiovizualnih medijskih storitev dostopne časovno neomejeno, vendar je njihovo predvajanje dovoljeno le na kodiranih programih s tehnično zaščito, ki zagotavlja, da jih otroci praviloma ne bodo mogli slišati ali videti. Na nelinearnih medijskih storitvah so lahko dostopne časovno neomejeno, vendar morajo biti zaščitene s tehnično zaščito in uvrščene v poseben del kataloga, tako da so ločene od drugih programskih vsebin.

(8) Tehnična zaščita iz tega člena pomeni omejitev dostopa s sistemom s kodo PIN ali drugo enakovredno zaščito, ki je uporabnik ne more odstraniti in omogoča dostop le tistim, ki imajo dovoljenje za ogled (koda, geslo ipd.). Dostop mora biti privzeto zaklenjen, uporabnik pa mora imeti možnost nastavitve dostopa, pri čemer

lahko dobi dovoljenje za ogled le polnoletna oseba, ki je seznanjena z namenom tehnične zaščite in ima natančna navodila za uporabo.

(9) Osebni podatki otrok, ki jih na podlagi ukrepov iz tega člena zberejo ali drugače ustvarijo ponudniki avdiovizualnih medijskih storitev, se lahko obdelujejo le za namene preverjanja starosti uporabnikov.

(10) Za zagotovitev tehnične zaščite, časovno omejenega predvajanja ter objavo ustreznih opozoril in simbolov iz tega člena je odgovoren ponudnik avdiovizualne medijske storitve, razen v primerih, ko med prenosi v živo naključnih neprimernih vsebin ni bilo mogoče predvideti.

(11) Operater elektronskih komunikacij, ki ponuja oziroma trži avdiovizualne medijske storitve ali je v pogodbenem oziroma poslovnem odnosu s ponudnikom avdiovizualne medijske storitve, ali ponudnik avdiovizualne medijske storitve mora pri ponujanju avdiovizualnih medijskih storitev, ki so plačljive, zagotoviti tako razčlenitev računa, da so za posamezno obračunsko obdobje razvidna naročila in plačila posamezne storitve, vključno z zneskom, datumom in časom nakupa, ogleda ali poslušanja.

(12) Razčlenitev računa v skladu s prejšnjim odstavkom se naročnikom pošlje brezplačno in ob izstavitvi vsakega računa, razen če naročnik obvesti operaterja elektronskih komunikacij oziroma ponudnika avdiovizualne medijske storitve, da razčlenitve računa ne želi prejemati.

(13) Agencija s splošnim aktom določi programske vsebine iz prvega odstavka tega člena, stopnjo njihove zaščite, načine njihovega razvrščanja in označevanja ter smernice za njihovo predvajanje.

(14) Minister oziroma ministrica, pristojen oziroma pristojna za medije (v nadaljnjem besedilu: minister, pristojen za medije), s podzakonskim predpisom določi akustično in vizualno opozorilo ter vizualni simbol iz drugega odstavka tega člena in način njihovega objavljanja.«.

15. člen

Za 14. členom se doda nov 14.a člen, ki se glasi:

»14.a člen

(zaščita invalidov v avdiovizualnih medijskih storitvah)

(1) Ponudniki avdiovizualnih medijskih storitev s sorazmernimi ukrepi, kot so na primer prevajanje v znakovni jezik, podnaslavljanje za gluhe in naglušne, govorniki podnapisi in zvočni opisi postopno in kontinuirano izboljšujejo dostopnost do svojih storitev za invalide.

(2) Ponudniki avdiovizualnih medijskih storitev v zvezi z izvrševanjem obveznosti iz prejšnjega odstavka za posamezno triletno obdobje pripravijo načrt izboljševanja dostopnosti za invalide in ga posredujejo agenciji.

(3) Ponudniki avdiovizualnih medijskih storitev po zaključku posameznega triletnega obdobja do konca aprila naslednjega leta agenciji poročajo o izvedbi ukrepov, predvidenih v načrtu izboljševanja dostopnosti za invalide.

(4) Agencija o izvrševanju obveznosti iz prvega odstavka tega člena poroča Evropski komisiji.

(5) Agencija vzpostavi in upravlja invalidom na enostaven (lahko branje, prilagojeno senzoričnim invalidom) način dostopno spletno kontaktno točko. Na njej zagotavlja informacije in omogoča prejemanje pritožb v zvezi z dostopnostjo avdiovizualnih medijskih storitev. Agencija omogoči prejemanje pritožb v zvezi z dostopnostjo tudi po pošti, osebno in preko telefona. Agencija sprejme splošni akt, v katerem uredi način, na katerega obravnava pritožbe.

(6) Javna sporočila in obvestila ter nujne informacije ob naravnih nesrečah, ki se objavijo prek avdiovizualnih medijskih storitev, se posredujejo v invalidom prilagojeni tehniki, obliki ali jeziku.«.

16. člen

15. člen se črta.

17. člen

V 16. členu se drugi in tretji odstavek spremenita tako, da se glasita:

»(2) Delež evropskih avdiovizualnih del mora obsegati najmanj 30 odstotkov celotnega števila del v katalogu ponudnika avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo v posameznem koledarskem letu. Kot posamezno delo se upošteva celovečerni film, celotna sezona TV serije in podobno. Pri izračunu obveznega deleža evropskih avdiovizualnih del se upoštevajo smernice Evropske komisije, ki urejajo izračun deleža evropskih del v katalogih ponudnikov avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo.

(3) Evropska avdiovizualna dela iz prejšnjega odstavka morajo biti postavljena na opazno mesto in ustrezno promovirana. To lahko ponudnik avdiovizualne medijske storitve na zahtevo zagotovi s posebnim razdelkom za evropska dela, do katerega je mogoče dostopati z domače strani storitve, z možnostjo iskanja evropskih del v iskalniku, ki je na voljo v okviru te storitve, z uporabo evropskih del v kampanjah te storitve, z vsaj 30-odstotnim deležem evropskih del, ki se promovirajo v katalogu te storitve in podobno.«.

V šestem odstavku se besedilo »iz 20. in 21. točke« nadomesti z besedilom »iz 24. in 25. točke«.

Za osmim odstavkom se doda nov deveti odstavek, ki se glasi:

»(9) Določbe tega člena se ne uporabljajo za ponudnike avdiovizualnih medijskih storitev, ki glede na podatke iz letnega poročila v preteklem koledarskem letu v Republiki Sloveniji z avdiovizualnimi storitvami niso ustvarili prometa, višjega od 200.000 eurov.«.

18. člen

Za 16. členom se dodajo novi 16.a, 16.b in 16.c člen, ki se glasijo:

»16.a člen
(prispevki za razvoj evropskih avdiovizualnih del)

(1) Ponudniki avdiovizualnih medijskih storitev s sedežem v Republiki Sloveniji in ponudniki avdiovizualnih medijskih storitev, nad katerimi ima Republika Slovenija pristojnost v skladu s pogoji, določenimi v 4. členu tega zakona, vsako leto prispevajo šest odstotkov bruto letnega prihodka, ustvarjenega v Republiki Sloveniji, v proračunski sklad iz 16.b člena tega zakona. Prispevek je namenski prejemek proračuna.

(2) Ponudniki avdiovizualnih medijskih storitev, ki nimajo sedeža v Republiki Sloveniji ali Republika Slovenija nima pristojnosti nad njimi v skladu s pogoji, določenimi v 4. členu tega zakona, in katerih storitve so ciljno usmerjene na ozemlje Republike Slovenije, vsako leto prispevajo v proračunski sklad iz 16.b člena tega zakona šest odstotkov bruto letnega prihodka, ustvarjenega v Republiki Sloveniji. Za storitev, ki je ciljno usmerjena na ozemlje Republike Slovenije, se šteje avdiovizualna medijska storitev, ki izpolnjuje enega izmed naslednjih pogojev:

- razširja avdiovizualna komercialna sporočila, namenjena gledalcem Republike Slovenije,
- storitve programov in oglaševanja ter drugih promocijskih dejavnosti, vključno s podnaslavljanjem in sinhronizacijo, so v slovenščini ali
- število naročnikov v Republiki Sloveniji presega 1.000.

(3) Določba prvega odstavka tega člena se ne uporablja za Radiotelevizijo Slovenija, za izdajatelje televizijskih programov, ki imajo na podlagi zakona, ki ureja medije, status programa posebnega pomena, ter za izdajatelje televizijskih programov, katerih programi so namenjeni lokalnemu občinstvu in niso vključeni v programsko mrežo, ki dosega več kot 50 odstotkov prebivalstva Republike Slovenije.

(4) Določbe prvega odstavka tega člena se ne uporabljajo za televizijske programe, namenjene izključno poročilom, športnim dogodkom, igram, oglaševanju, televizijski prodaji ali video stranem.

(5) Določbe tega člena se ne uporabljajo za ponudnike avdiovizualnih medijskih storitev, ki glede na podatke iz letnega poročila v preteklem koledarskem letu v Republiki Sloveniji z avdiovizualnimi storitvami niso ustvarili prometa, višjega od 200.000 eurov.

(6) Osnova za obračun prispevka iz prvega in drugega odstavka tega člena so prihodki od prodaje avdiovizualnih medijskih storitev ter od naročin in oglaševanja, ki jih v Republiki Sloveniji ustvari ponudnik avdiovizualne medijske storitve, brez vključenega davka na dodano vrednost. Med prihodke ponudnika avdiovizualne medijske storitve se štejejo tudi prihodki povezanih oseb, prek katerih ponudniki avdiovizualnih medijskih storitev izvajajo trženje. Od zneska, ki ga je ponudnik zavezan prispevati v sklad iz 16.b člena tega zakona, se odšteje davek od dobička, ki ga je za posamezno leto ponudnik avdiovizualnih medijskih storitev plačal v Republiki Sloveniji.

(7) Zavezanci iz tega člena vsako leto do 31. marca ministrstvu, pristojnemu za medije, predložijo poročilo o prihodkih, navedenih v prejšnjem odstavku in ustvarjenih v preteklem letu v Republiki Sloveniji. Zavezanci iz tega člena vsako leto do 30. aprila prispevajo znesek iz prvega odstavka tega člena v Sklad za evropsko avdiovizualno produkcijo.

16.b člen

(Sklad za evropsko avdiovizualno produkcijo)

(1) Ustanovi se Sklad za evropsko avdiovizualno produkcijo kot proračunski sklad v skladu z zakonom, ki ureja javne finance.

(2) Sklad za evropsko avdiovizualno produkcijo se ustanovi za nedoločen čas.

(3) Sklad za evropsko avdiovizualno produkcijo se financira iz prispevkov ponudnikov avdiovizualnih medijskih storitev v skladu s prejšnjim členom.

(4) Sredstva Sklada za evropsko avdiovizualno produkcijo se lahko namenijo za spodbujanje ustvarjalnosti na filmskem in avdiovizualnem področju, ustvarjanje ustreznih pogojev za filmsko, avdiovizualno in kinematografsko dejavnost ter razvoj in izobraževanje v zvezi s filmsko in avdiovizualno dejavnostjo.

(5) S Skladom za evropsko avdiovizualno produkcijo upravlja ministrstvo, pristojno za medije, ki razpolaga s sredstvi tega sklada.

16.c člen (Poročanje)

Agencija Evropski komisiji vsaki dve leti poroča o izvajanju drugega in tretjega odstavka 16. člena in o izvajanju 16.a in 16.b člena tega zakona. Za agencijo podatke o izvajanju 16.a in 16.b člena tega zakona pripravi ministrstvo, pristojno za medije.«.

19. člen

V 20. členu se tretja alineja spremeni tako, da se glasi:

»– spodbujati vedenja ali dejanj, ki škodujejo ali bi lahko škodovali zdravju ali varnosti ljudi, zaščiti okolja ali kulturne dediščine;«.

Za tretjo alinejo se doda nova četrta alineja, ki se glasi:

»– tržiti s predpisi neskladnih izdelkov, ki niso zdravila, a se predstavljajo z lastnostmi za zdravljenje in preprečevanje bolezni, in ki predstavljajo tveganje za javno zdravje;«.

20. člen

V 22. členu se prvi odstavek spremeni, tako da se glasi:

»(1) Za avdiovizualna komercialna sporočila za tobak in tobačne izdelke, za elektronske cigarete in posodice za polnjenje elektronskih cigaret, za zdravila ter za alkoholne pijače veljajo posebni predpisi, če s tem zakonom ni določeno drugače.«.

Za drugim odstavkom se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Avdiovizualna komercialna sporočila za odvzem ali zbiranje krvnih komponent ali avdiovizualna komercialna sporočila z navedbo finančnih povračil, nagrad ali drugih ugodnosti krvodajalcem krvnih komponent ali zaradi samooglaševanja na območju Republike Slovenije so prepovedana, razen avdiovizualnih komercialnih sporočil za odvzem ali zbiranje krvnih komponent za izvajanje javne službe transfuzijske dejavnosti na območju Republike Slovenije.«.

21. člen

V 23. členu se v prvem in tretjem odstavku za besedo »Ponudniki« doda besedilo »avdiovizualnih medijskih storitev«.

22. člen

V 24. členu se tretji odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(3) V sponzoriranih programskih vsebinah ni dovoljeno promocijsko umeščanje izdelkov, storitev ali znamke sponzorja.«.

23. člen

V 25. členu se drugi in tretji odstavek spremenita tako, da se glasita:

»(2) Kadar avdiovizualne medijske storitve ali programske vsebine sponzorirajo fizične ali pravne osebe, katerih dejavnost je proizvodnja ali promet z zdravili ali izvajanje zdravstvenih storitev, se lahko promovira ime ali logotip teh oseb, prepovedano pa je promoviranje zdravstvenih storitev in zdravil, ki se predpisujejo in izdajajo samo na recept, oziroma zdravil, za katera oglaševanja ni odobril organ, pristojen za zdravila.

(3) Sponzoriranje s strani fizičnih ali pravnih oseb, katerih dejavnost je proizvodnja ali prodaja tobaka in tobačnih izdelkov, elektronskih cigaret in posodic za ponovno polnjenje elektronskih cigaret, ureja zakon, ki ureja uporabo tobačnih in povezanih izdelkov.«.

24. člen

26. člen se spremeni tako, da se glasi:

»26. člen
(promocijsko umeščanje izdelkov)

(1) Promocijsko umeščanje izdelkov je dovoljeno v vseh avdiovizualnih medijskih storitvah, razen v otroških, verskih in informativnih programskih vsebinah, kot so poročila in dnevnoinformativne oddaje, ter v oddajah za zaščito potrošnikov in svetovalnih oddajah.

(2) Promocijsko umeščanje izdelkov, ki je v skladu s tem zakonom, se ne šteje za prikrito komercialno sporočilo.

(3) Prepovedano je promocijsko umeščanje izdelkov, za katere velja prepoved oglaševanja oziroma prepoved avdiovizualnih komercialnih sporočil v skladu s tem ali drugimi zakoni.

(4) Programske vsebine, ki vsebujejo promocijsko umeščanje izdelkov, morajo izpolnjevati naslednje pogoje:

- promocijsko umeščanje izdelkov ne vpliva na vsebino ali razvrstitev v sporedu televizijskega programa ali na razvrstitev v katalogu medijskih storitev na zahtevo tako, da bi posegalo v odgovornost in uredniško neodvisnost ponudnika avdiovizualne medijske storitve;
- s promocijskim umeščanjem izdelkov se neposredno ne spodbuja nakupa ali najema izdelkov ali storitev, zlasti ne s posebnim navajanjem teh izdelkov ali storitev z namenom promocije, ki moti naraven potek vsebine;
- s promocijskim umeščanjem izdelkov izdelkom ali storitvam se ne pripisuje pomena, ki ni povezan s programsko vsebino in se jih vsebinsko neutemeljeno ne postavlja v ospredje;

- gledalca oziroma uporabnika se na promocijsko umeščanje izdelka v programsko vsebino jasno opozori z ustreznim vizualnim simbolom na začetku, po morebitnih prekinitvah in na koncu vsebine. Obveznost označevanja promocijske vsebine ne velja za programsko vsebino, ki je ni niti ustvaril niti naročil ponudnik avdiovizualne medijske vsebine ali z njim povezana oseba.

(5) Določbe tega člena ne veljajo za programske vsebine, nastale pred 19. decembrom 2009.

(6) Agencija s splošnim aktom določi način označevanja programskih vsebin iz četrte alineje četrtega odstavka tega člena.«.

25. člen

V 28. členu se na koncu petega odstavka doda besedilo »Otroških oddaj se ne sme prekinjati s televizijsko prodajo.«.

26. člen

V 30. členu se v prvem odstavku za besedo »zdravil« črtata vejica in besedilo »ki imajo dovoljenje za promet v skladu s predpisi, ki urejajo zdravila.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Televizijska prodaja tobaka in tobačnih izdelkov, elektronskih cigaret in posodic za ponovno polnjenje elektronskih cigaret ter alkoholnih pijač je prepovedana.«.

27. člen

V 32. členu se prvi in drugi odstavek spremenita tako, da se glasita:

»(1) Skupni obseg televizijskega oglaševanja in televizijske prodaje v televizijskem programu ne sme preseči 20 odstotkov časa med 6. in 18. uro ter 20 odstotkov časa med 18. in 24. uro.

(2) Skupni obseg televizijskega oglaševanja in televizijske prodaje v posameznem televizijskem programu Radiotelevizije Slovenija ne sme preseči 15 odstotkov časa med 6. in 18. uro ter 15 odstotkov časa med 18. in 24. uro.«.

Četrty odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(4) V televizijsko oglaševanje in televizijsko prodajo v smislu prvega in drugega odstavka tega člena ne sodijo:

- napovedi, ki jih izdajatelj televizijskega programa predvaja v svojih programih v zvezi s svojimi programskimi vsebinami in pomožnimi proizvodi, ki izhajajo neposredno iz njih. Izjema velja tudi za druge subjekte, ki so del iste skupine za razširjanje televizijskih programov.
- sponzorirane napovedi;
- promocijsko umeščanje izdelkov;
- nevtralni okviri med uredniško oblikovanimi programskimi vsebinami in posameznimi oglaševalskimi vsebinami ali prodajnimi vložki.«.

V šestem odstavku se za besedo »oglaševanje« doda besedilo »ter na napovedi sponzorstev«.

28. člen

V 33. členu se v tretjem odstavku za besedo »storitve« dodata besedi »na zahtevo«, za besedo »ponudnik« pa se doda besedilo »avdiovizualne medijske storitve«.

29. člen

V 34. členu se drugi in tretji odstavek spremenita tako, da se glasita:

»(2) Neplačljivi televizijski program je program, za spremljanje katerega ni potrebno dodatno plačilo, pri čemer za dodatno plačilo ne šteje plačilo prispevka za programe Radiotelevizije Slovenija in plačilo storitev televizije za programsko shemo, ki je dostopna vsem naročnikom storitev televizije pri posameznem operaterju elektronskih komunikacij. Za prenos šteje neposreden prenos dogodka ali poznejši prenos, v celoti ali delno, kadar je ta potreben iz objektivnih razlogov ali je v interesu javnosti.

(3) Dogodek iz tega člena lahko prenaša izdajatelj v neplačljivem televizijskem programu, če ima možnost ta televizijski program spremljati vsaj 75 odstotkov prebivalcev Republike Slovenije.«.

Za tretjim odstavkom se dodata nova četrti in peti odstavek, ki se glasita:

»(4) Ne glede na prejšnji odstavek velja, da pogoj 75 odstotnega spremljanja televizijskega programa s strani prebivalcev Republike Slovenije izpolnjujejo vsi prosto dostopni televizijski programi izdajateljev, ki se razširjajo na nacionalnem prizemnem radiodifuznem omrežju.

(5) Za namen izračuna odstotka prebivalcev Republike Slovenije, ki lahko spremljajo neplačljiv televizijskega programa iz tega člena, se uporabi seštevek priključkov posameznega operaterja elektronskih komunikacij z vključeno storitvijo televizije, podatek Statističnega urada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: SURS) o povprečni velikosti gospodinjstva in podatek SURS o številu vseh prebivalcev Slovenije.«.

30. člen

V 34.a členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

(1) Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) na predlog Sveta za radiodifuzijo sprejme seznam pomembnejših dogodkov za televizijski prenos iz prejšnjega člena (v nadaljnjem besedilu: seznam), ga objavi v Uradnem listu Republike Slovenije ter v zvezi s tem sprejme druge ustrezne ukrepe v skladu z mednarodnimi pogodbami, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.«.

31. člen

V 36. členu se naslov člena spremeni tako, da se glasi: »(priglasitev avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo in storitev platform za izmenjavo videov)«.

V prvem odstavku se za besedo »zahtevo« doda besedilo »in ponudnik platforme za izmenjavo videov«.

V drugem odstavku se za tretjo alinejo dodata nova četrta in peta alineja, ki se glasita:

- »– sedež uredništva za ponudnike avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo,
- druge podatke, ki vplivajo na pristojnost Republike Slovenije v skladu s 4. ali 38.a členom tega zakona,«.

Dosedanji četrta in peta alineja postaneta šesta in sedma alineja.

V tretjem odstavku se številka »30« nadomesti s številko »14«.

32. člen

V 37. členu se v prvem odstavku besedi »uradni evidenci« nadomestita z besedama »uradne evidence«, na koncu druge alineje pa se pika nadomesti s podpičjem in doda nova tretja alineja, ki se glasi:

- »– evidenco ponudnikov platform za izmenjavo videov.«.

V drugem odstavku se besedi »uradni evidenci« nadomestita z besedama »uradne evidence«.

V tretjem odstavku se sedma alineja spremeni tako, da se glasi:

- »– navedba merila iz 4. člena tega zakona, na podlagi katerega izdajatelj televizijskega programa spada pod pristojnost Republike Slovenije.«.

V četrtem odstavku se za tretjo alinejo doda nova četrta alineja, ki se glasi:

- »– sedež uredništva,«.

Dosedanja četrta, peta in šesta alineja postanejo peta, šesta in sedma alineja.

Dosedanja sedma alineja, ki postane osma alineja, se spremeni tako, da se glasi:

- »– navedba merila iz 4. člena tega zakona, na podlagi katerega ponudnik avdiovizualne medijske storitve na zahtevo spada pod pristojnost Republike Slovenije.«.

Za četrtem odstavkom se dodata nova peti in šesti odstavek, ki se glasita:

»(5) V uradni evidenci ponudnikov platform za izmenjavo videov agencija obdeluje naslednje podatke:

- ime platforme in njena identifikacija,
- osebno ime, naslov in davčna številka za fizične osebe,
- firma, sedež, davčna številka, matična številka in zakoniti zastopnik za pravne osebe,
- navedba merila iz 38.a člena tega zakona, na podlagi katerega platforma spada pod pristojnost Republike Slovenije,
- poravnane obveznosti ponudnikov, ki izvirajo iz tega zakona.

(6) Agencija podatke iz evidenc iz tega člena posreduje Evropski komisiji. Prav tako ji posreduje vsako spremembo teh podatkov.«.

Dosedanji peti, šesti in sedmi odstavek postanejo sedmi, osmi in deveti odstavek.

33. člen

38. člen se spremeni tako, da se glasi:

»38. člen
(plačilo na podlagi dovoljenja ali vpisa)

(1) Na podlagi veljavnega dovoljenja za izvajanje televizijske dejavnosti oziroma vpisa v uradno evidenco ponudnikov avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo oziroma vpisa v uradno evidenco ponudnikov platform za izmenjavo videov, so izdajatelji televizijskih programov oziroma ponudniki avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo oziroma ponudniki platform za izmenjavo videov zavezanci za letno plačilo agenciji (v nadaljnjem besedilu: zavezanec). Plačilo v skladu s tem členom krije stroške, ki jih ima agencija z izvrševanjem svojih pristojnosti v skladu s tem zakonom.

(2) Način izračuna plačila iz tega člena predpiše minister, pristojen za medije. Pri načinu izračuna plačila se upoštevata višina letnega prihodka zavezanca ter vrsta programa oziroma storitve. Glede na višino letnega prihodka in vrsto storitve so zavezanci razvrščeni v razrede. Višina plačila zavezancev, razvrščenih v isti razred, je enaka.

(3) Zavezanec vsako leto do 31. marca obvesti agencijo o višini prihodkov iz prejšnjega odstavka iz preteklega leta (v nadaljnjem besedilu: letni prihodek zavezanca). Če zavezanec do roka agenciji ne posreduje podatkov o letnem prihodu zavezanca, agencija kot letni prihodek zavezanca iz prejšnjega odstavka upošteva celotni prihodek zavezanca iz preteklega leta, pridobljen na podlagi podatkov iz evidenc Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve (v nadaljnjem besedilu: AJPES), in zavezancu v skrajšanem postopku izda odločbo o odmeri plačila. Zavezanec letni prihodek zavezanca, ki ga sporoči agenciji na podlagi tega člena, vodi v posebni računovodski evidenci oziroma kontu, ločeno od drugih prihodkov, v skladu s predpisi, ki urejajo računovodstvo. V letni prihodek zavezanca na podlagi določb tega zakona se vštevajo:

- prihodki od trženja televizijskih programov oziroma trženja oglaševalskega časa (prihodki iz televizijskega oglaševanja in televizijske prodaje ter prihodki iz sponzoriranja in promocijskega umeščanja izdelkov v televizijskih programih oziroma v avdiovizualnih medijskih storitvah na zahtevo);
- prihodki od oglaševanja na platformah za izmenjavo videov;
- prihodki od prodaje programskega časa oziroma prostora znotraj televizijskih programov oziroma avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo;
- prihodki od plačljivih telefonskih klicev znotraj programskih vsebin televizijskega programa oziroma avdiovizualne medijske storitve na zahtevo;
- prihodki od plačil operaterjev oziroma končnih uporabnikov;
- prihodki od prodaje lastnih programskih vsebin, predvajanih v lastnem programu oziroma v avdiovizualni medijski storitvi na zahtevo, drugim naročnikom;
- prihodki od prispevka za opravljanje radijske in televizijske dejavnosti Radiotelevizije Slovenije, ki se nanašajo na izvajanje televizijske dejavnosti oziroma dejavnost ponujanja avdiovizualne medijske storitve na zahtevo.

(4) Agencija ali pooblaščen revizor lahko zahtevata dokumentacijo in opravita pregled podatkov ter ocenita letni prihodek zavezanca. Za namen ocene prihodka lahko agencija ali pooblaščen revizor od zavezanca zahtevata predložitev dokazil o njegovih celotnih prihodkih, razvidnih iz evidenc AJPES. Če ocenjeni prihodek bistveno odstopa od sporočenega prihodka iz tretjega odstavka tega člena, agencija pri izračunu upošteva ocenjeni prihodek, stroški postopka pa v tem primeru bremenijo zavezanca.

(5) Če zavezanec s predložitvijo dokazil ne uspe izkazati razlike med svojimi celotnimi prihodki razvidnimi iz evidenc AJPES in sporočenim letnim prihodom iz tretjega odstavka tega člena oziroma na poziv agencije ne predloži dokazil o prihodkih iz četrtega odstavka tega člena, predstavljajo celotni prihodki zavezanca, razvidni iz

evidenc AJPES, osnovo za letno plačilo agencije, zmanjšano za višino prihodkov, za katere je zavezanec nedvomno dokazal, da ne izvirajo iz televizijske dejavnosti oziroma dejavnosti ponujanja avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo ali iz storitev platform za izmenjavo videov.

(6) Agencija lahko za zagotovitev sredstev za izvrševanje svojih pristojnosti na podlagi tega zakona izdaja začasne odločbe o letnem plačilu po pravilih skrajšanega postopka pred končanjem postopka v zvezi z letnimi plačili. V takem primeru predstavlja sporočeni letni prihodek zavezanca začasno osnovo za letno plačilo, ki se upošteva pri končnem izračunu letnega plačila zavezanca.

(7) Višina plačil na podlagi tega člena se določi z določitvijo vrednosti tarife v splošnem aktu agencije. Pri določitvi vrednosti tarife agencija upošteva potrebno pokrivanje stroškov iz prvega odstavka tega člena glede na načrtovane cilje in naloge, določene v programu dela agencije, ter glede na saldo finančnih sredstev iz preteklega leta. Tarifa vsebuje posebno obrazložitev, v kateri se navedejo razlogi za sprejetje ali spremembo višine tarife ter cilji, ki bodo na ta način doseženi. Tarifa se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije skupaj z obrazložitvijo in začne veljati dan po objavi.

(8) Pred izdajo ali spremembo tarife agencija predvidi stroške iz prvega odstavka tega člena ter določi rok, ki ne sme biti krajši od 15 dni in ne daljši od dveh mesecev, v katerem so zavezanci iz prvega odstavka tega člena pozvani, da predložijo svoja mnenja, pripombe in predloge glede načrtovane izdaje ali spremembe tarife. Pred izdajo ali spremembo tarife agencija pridobi predhodno soglasje vlade.«.

34. člen

Za 38. členom se doda novo osmo a poglavje in 38.a, 38.b, 38.c in 38.č člen, ki se glasijo:

»Osma a poglavje

STORITVE PLATFORM ZA IZMENJAVO VIDEOV

38.a člen

(pristojnost nad ponudniki storitev platform za izmenjavo videov)

(1) Ponudnik storitve platforme za izmenjavo videov spada pod pristojnost Republike Slovenije, če ima sedež v Republiki Sloveniji.

(2) Šteje se, da ima ponudnik storitve platforme za izmenjavo videov, ki nima sedeža na ozemlju nobene države članice Evropske unije, sedež v Republiki Sloveniji, če:

- ima matično ali odvisno podjetje s sedežem na ozemlju Republike Slovenije;
- je del skupine, v kateri je tudi podjetje, ki ima sedež v Republiki Sloveniji.

(3) Če imajo matično, odvisno ali druga podjetja iz skupine sedeže v različnih državah članicah Evropske unije, se šteje, da ima ponudnik platforme za izmenjavo videov sedež, kjer ima sedež njegovo matično podjetje. Če to ne obstaja, ima sedež, kjer ima sedež njegovo odvisno podjetje. Če tudi to ne obstaja, pa ima sedež, kjer ima sedež drugo podjetje iz skupine.

(4) Če imajo odvisna podjetja sedeže v različnih državah članicah, se šteje, da ima ponudnik platforme za izmenjavo videov sedež v državi članici Evropske unije,

v kateri je eno izmed odvisnih podjetji prvič začelo opravljati dejavnost, če vzdržuje stabilno in učinkovito vez z gospodarstvom te države.

(5) Če imajo podjetja iz skupine sedeže v različnih državah članicah Evropske unije, se šteje, da ima ponudnik platforme za izmenjavo videov sedež v državi članici Evropske unije, v kateri je prvo izmed podjetji iz skupine začelo opravljati dejavnost, če vzdržuje stabilno in učinkovito vez z gospodarstvom te države.

38.b člen

(zaščitni ukrepi ponudnikov storitev platform za izmenjavo videov)

(1) Ponudniki platform za izmenjavo videov v pristojnosti Republike Slovenije sprejmejo ustrezne ukrepe za zaščito:

- otrok pred programi, videi in avdiovizualnimi komercialnimi sporočili, ki bi lahko škodovali njihovem telesnemu, duševnemu ali moralnemu razvoju;
- splošne javnosti pred programi, videi in avdiovizualnimi komercialnimi sporočili, s katerimi se spodbuja nasilje ali sovraštvo do skupine oseb ali člana take skupine na podlagi spola, rase, barve kože, etničnega ali socialnega porekla, genetskih značilnosti, jezika, vere ali prepričanja, političnega ali drugega mnenja, državljanstva, pripadnosti narodnostni manjšini, premoženja, rojstva, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti;
- splošne javnosti pred programi, videi in avdiovizualnimi sporočili, katerih razširjanje predstavlja kaznivo dejanje ščuvanja in javnega poveličevanja terorističnih dejanj, kaznivo dejanje prikazovanja, izdelave, posesti in posredovanja pornografskega gradiva ali kaznivo dejanje javnega spodbujanja sovraštva, nasilja in nestrpnosti.

(2) Ponudniki platform za izmenjavo videov oblikujejo in javno objavijo pravila, v katerih določijo:

- prepoved objavljanja videov, ki so v nasprotju z določbami prejšnjega odstavka;
- možnost podaje prijave zaradi kršitve navedenih pravil;
- postopek za obravnavo prijav kršitev pravil;
- ukrepe za odstranitev nezakonite vsebine oziroma prenehanje njenega razširjanja;
- postopek obravnave pritožb zoper ukrepe iz prejšnje alineje.

(3) Sistem za podajo prijave iz prejšnjega odstavka mora biti pregleden in uporabniku prijazen. Prijavitelj mora biti najkasneje v 15 dneh od podaje prijave pisno obveščen o tem, kako je bila njegova prijava rešena.

(4) V primeru uvedbe ukrepov iz četrte alineje drugega odstavka tega člena ponudnik platforme za izmenjavo videov uporabnika, ki je video naložil na platformo, obvesti o razlogih za prenehanje razširjanja nezakonite vsebine. Uporabnik se zoper uvedene ukrepe lahko pritoži ponudniku platforme za izmenjavo videov. Ponudnik platforme za izmenjavo videov sporni video shrani za primer pritožbe.

(5) Ponudnik platforme za izmenjavo videov mora v najkrajšem možnem času, vendar najpozneje v 15 dneh, obravnavati pritožbo uporabnika in v primeru pozitivno rešene pritožbe vrniti video v stanje pred uvedbo ukrepov, v primeru negativno rešene pritožbe pa uporabniku pisno obrazložiti razloge, zaradi katerih so bili ukrepi uvedeni, ter odgovoriti na pritožbene navedbe.

(6) Če ponudnik platforme za izmenjavo videov v roku iz prejšnjega odstavka pritožbi ne ugotovi, se lahko uporabnik pritoži na agencijo v skladu z 38.c členom tega zakona.

(7) Ukrepi za zagotovitev izvajanja določb prve alineje prvega odstavka tega člena so zlasti:

- vzpostavitev in upravljanje sistema za preverjanje starosti uporabnikov platform za izmenjavo videov;
- zagotavljanje sistema starševskega nadzora, ki ga upravlja končni uporabnik.

(8) Podatki, ki jih na podlagi ukrepov iz tega člena zberejo ali drugače ustvarijo ponudniki platform za izmenjavo videov, se lahko obdelujejo le za namene preverjanja starosti uporabnikov.

(9) Ukrepi iz tega člena ne smejo voditi do ukrepov predhodnega nadzora ali filtriranja vsebine pri nalaganju na platformo, ki niso skladni z zakonom, ki ureja elektronsko poslovanje na trgu.

38.c člen

(izvensodno reševanje sporov med uporabniki
in ponudniki platform za izmenjavo videov)

(1) Če ponudnik platforme za izmenjavo videov pritožbi uporabnika v zvezi z ukrepi iz prejšnjega člena ne ugodí, ima uporabnik pravico pred agencijo vložiti predlog za rešitev spora.

(2) Če katera koli stranka med postopkom reševanja spora pred agencijo o isti zadevi sproži pravdo pred pristojnim sodiščem ali zahtevke za rešitev spora umakne, se postopek reševanja spora pred agencijo ustavi.

(3) Uporabnik lahko predlog za rešitev spora pred agencijo vloží najpozneje v 15 dneh od dneva, ko je od ponudnika platforme za izmenjavo videov prejel odgovor, da njegovi pritožbi ne bo ugodil, oziroma v 15 dneh od poteka roka iz petega odstavka prejšnjega člena.

(4) Agencija si prizadeva rešiti spor v posredovalnem postopku z uporabo mediacijskih tehnik in iskanjem sporazumne rešitve v najkrajšem možnem času, vendar najkasneje v dveh mesecih od uvedbe postopka reševanja spora. Če sporazumna rešitev spora med uporabnikom in ponudnikom platforme za izmenjavo videov ni mogoča, agencija postopek nadaljuje in o sporu odloči z upravno odločbo.

(5) Agencija izda odločbo iz prejšnjega odstavka v najkrajšem možnem času, vendar najkasneje v štirih mesecih od uvedbe postopka reševanja spora.

(6) Če agencija vlagatelju predloga za rešitev spora pošlje predlog za sporazumno rešitev, ki ga je pripravila nasprotna stran, vlagatelj pa nanj v za to postavljenem roku ne odgovori, se šteje, da sporazumna rešitev spora ni mogoča, in o sporu odloči z odločbo. Agencija mora vlagatelja predloga za rešitev spora opozoriti na posledice, če v določenem roku ne odgovori na posredovani predlog za sporazumno rešitev spora.

(7) Če vlagatelj predloga za rešitev spora ne pride na ustno obravnavo, čeprav je bil nanjo pravilno vabljen, in v določenem roku ne odgovori na prejeti zapisnik o opravljeni ustni obravnavi, se šteje, da je zahtevke umaknil. Agencija mora vlagatelja predloga za rešitev spora opozoriti na posledice, če v določenem roku ne odgovori na predloženi zapisnik.

(8) V postopku reševanja sporov agencija uporablja določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek, kadar s tem zakonom ni določeno drugače. Agencija pravila

o izvensodnem reševanju sporov med uporabniki in ponudniki platform za izmenjavo videov natančneje opredeli v splošnem aktu.

(9) V postopku reševanja sporov vsaka stranka nosi svoje stroške postopka.

38.č člen

(avdiovizualna komercialna sporočila na platformah
za izmenjavo videov)

(1) Za avdiovizualna komercialna sporočila, ki jih ponudniki platform za izmenjavo videov sami tržijo, prodajajo ali urejajo, veljajo določbe 19. do 22. člena tega zakona.

(2) Ponudniki platform za izmenjavo videov v skladu s svojimi možnostmi sprejmejo ustrezne ukrepe za zagotovitev, da avdiovizualna komercialna sporočila, ki jih sami ne tržijo, prodajajo ali urejajo, izpolnjujejo zahteve iz 19. do 22. člena tega zakona. Navedene zahteve vključijo med splošne pogoje, ki veljajo za platformo za izmenjavo videov.

(3) Ponudniki platform za izmenjavo videov jasno obvestijo uporabnike, kadar programi in videi, ki jih ustvarijo uporabniki, vsebujejo avdiovizualna komercialna sporočila, če so taka sporočila prijavljena. Ponudniki platforme zagotovijo funkcijo, s katero lahko uporabniki, ki na platformo naložijo videe, če so s tem seznanjeni ali če je mogoče upravičeno pričakovati, da so s tem seznanjeni, izjavijo, ali ti videi vsebujejo avdiovizualna komercialna sporočila.

(4) Za izpolnitev zahtev iz tega člena in za izpolnitev zahtev iz prvega odstavka 38.b člena, ki se nanašajo na avdiovizualna komercialna sporočila, ponudniki platform za izmenjavo videov izberejo ustrezne ukrepe glede na naravo zadevne vsebine, škodo, ki jo lahko ta povzroči, značilnosti kategorije oseb, ki jih je treba varovati, ter glede na pravice in legitimne interese ponudnikov platform za izmenjavo videov, uporabnikov, ki so ustvarili ali na platformo naložili vsebino, in glede na splošni javni interes. Ukrepi morajo biti izvedljivi in sorazmerni ter ob upoštevanju obsega storitve platforme za izmenjavo videov in narave ponujenih storitev. Ukrepi iz tega člena ne smejo voditi do ukrepov predhodnega nadzora ali filtriranja vsebine pri nalaganju na platformo, neskladnih z zakonom, ki ureja elektronsko poslovanje na trgu.«.

35. člen

V 39. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Upravni in inšpekcijski nadzor nad izvajanjem tega zakona in Uredbe (EU) 2017/1128 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. julija 2017 o čezmejni prenosljivosti storitev spletnih vsebin na notranjem trgu (UL L št. 168/1 z dne 30. 6. 2017) izvaja agencija.«.

36. člen

V 40. členu se za petim odstavkom doda nov šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Ponudniki platform za izmenjavo videov:

- najmanj šest mesecev od prejema pritožbe uporabnika hranijo videe, če so ti predmet pritožbe iz četrtega odstavka 38.b člena tega zakona;

- najmanj šest mesecev od objave hranijo posnetke avdiovizualnih komercialnih sporočil iz 38.č člena tega zakona.«.

Dosedanji šesti odstavek postane sedmi odstavek.

37. člen

V 41. členu se v prvem in drugem odstavku besedilo »Ponudniki in operaterji elektronskih komunikacij« nadomesti z besedilom »Ponudniki avdiovizualnih medijskih storitev in platform za izmenjavo videov ter operaterji elektronskih komunikacij, ki ponujajo oziroma tržijo avdiovizualne medijske storitve ali so v pogodbenem oziroma poslovnem odnosu s ponudnikom avdiovizualne medijske storitve,«.

38. člen

V naslovu 42. člena se za besedo »storitev« doda besedilo »in platform za izmenjavo videov«.

V prvem odstavku se v prvi alineji za besedo »storitve« doda besedilo »in storitve platform za izmenjavo videov«.

39. člen

V 43. členu se v prvem odstavku 3., 4., 5., 6. in 7. točka spremenijo tako, da se glasijo:

- »3. pred začetkom predvajanja programske vsebine iz prvega odstavka 14. člena ne objavi ustreznega akustičnega in vizualnega opozorila ali če programska vsebina med predvajanjem ni ves čas označena z ustreznim vizualnim simbolom (drugi odstavek 14. člena);
4. se v informativni programski vsebini pojavijo prizori, ki bi lahko škodovali telesnemu, duševnemu ali moralnemu razvoju otrok, ter se upravičeno predvajajo z namenom informiranja javnosti (prizori prometnih in naravnih nesreč ter njihovih žrtev, prizori vojnega nasilja ipd.), ni dovolj zgodaj pred njihovim predvajanjem objavljeno ustrezno opozorilo voditelja oddaje gledalcem oziroma drugo ustrezno opozorilo (tretji odstavek 14. člena);
5. na linearni avdiovizualni medijski storitvi predvaja programsko vsebino iz prvega odstavka 14. člena tega zakona, ki ni primerna za otroke do 15. leta, v nasprotju s časovnimi omejitvami iz petega odstavka 14. člena tega zakona (peti dostavek 14. člena);
6. na linearni avdiovizualni medijski storitvi predvaja programsko vsebino, ki ni primerna za otroke do 18. leta, v nasprotju s časovnimi omejitvami iz šestega odstavka 14. člena tega zakona, ali če ta programska vsebina na nelinearni avdiovizualni medijski storitvi ni zaščitena s tehnično zaščito (šesti odstavek 14. člena);
7. predvaja vsebino za odrasle brez tehnične zaščite, ki bi zagotavljala, da je otroci praviloma ne bi mogli slišati ali videti (sedmi odstavek 14. člena);«.

8. točka se črta.

Dosedanja 9. točka postane 8. točka.

Dosedanja 10. točka, ki postane 9. točka, se spremeni tako, da se glasi:

- »9. delež evropskih del v katalogu ponudnika avdiovizualne medijske storitve na zahtevo v posameznem koledarskem letu ne obsega najmanj 30 odstotkov celotnega števila del (drugi odstavek 16. člena) ali če ta evropska dela niso postavljena na opazno mesto in ustrezno promovirana v skladu s tretjim odstavkom 16. člena tega zakona;«.

Dosedanja 11. točka, ki postane 10. točka, se spremeni tako, da se glasi:

- »10. ne predloži poročila o prihodkih, ustvarjenih v Republiki Sloveniji v preteklem letu, najpozneje do 31. marca ali do navedenega datuma ne prispeva v Sklad za evropsko avdiovizualno produkcijo (sedmi odstavek 16.a člena);«.

Dosedanji 12. in 13. točka postaneta 11. in 12. točka.

Dosedanja 14. točka, ki postane 13. točka, se spremeni tako, da se glasi:

- »13. z razširjanjem avdiovizualnih komercialnih sporočil škodljivo vpliva na spoštovanje človekovega dostojanstva ali ta vsebujejo ali spodbujajo kakršno koli diskriminacijo na podlagi spola, rase ali etnične pripadnosti, državljanstva, vere ali prepričanja, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti ali spodbujajo vedenja ali dejanja oziroma trženje z zakonodajo neskladnih izdelkov, ki škodujejo ali bi lahko škodovala zdravju ali varnosti ljudi, zaščitijo okolja ali kulturne dediščine (20. člen);«.

Dosedanji 15. in 16. točka postaneta 14. in 15. točka.

Za 15. točko se dodata novi 16. in 17. točka, ki se glasita:

- »16. zavezanec letnega prihodka, ki ga sporoča agenciji, ne vodi v posebni računovodski evidenci oziroma kontu, ločeno od ostalih prihodkov, v skladu s predpisi, ki urejajo računovodstvo (tretji odstavek 38. člena);
17. ponudnik platforme za izmenjavo videov v pristojnosti Republike Slovenije ne sprejme ukrepov za zaščito v skladu s prvim odstavkom 38.b člena tega zakona ali četrtem odstavkom 38.č člena tega zakona ali če ne oblikuje in javno objavi pravil v skladu z drugim odstavkom 38.b člena tega zakona (prvi in drugi odstavek 38.b člena in četrti odstavek 38.č člena.«.

40. člen

V 43.a členu se v prvem odstavku za 4. točko doda nova 5. točka, ki se glasi:

- »5. objavlja avdiovizualna komercialna sporočila za odvzem ali zbiranje krvnih komponent ali avdiovizualna komercialna sporočila z navedbo finančnih povračil, nagrad ali drugih ugodnosti krvodajalcem ali zaradi samooglaševanja na območju Republike Slovenije (tretji odstavek 22. člena);«.

Dosedanji 5. in 6. točka postaneta 6. in 7. točka.

V dosedanji 7. točki, ki postane 8. točka, se beseda »blagovne« črta.

Dosedanje 8., 9. in 10. točka postanejo 9., 10. in 11. točka.

Dosedanja 11. točka, ki postane 12. točka, se spremeni tako, da se glasi:

- »12. v primeru sponzoriranja avdiovizualnih medijskih storitev ali programskih vsebin s strani fizičnih ali pravnih oseb, katerih dejavnost je proizvodnja ali promet z zdravili ali izvajanje zdravstvenih storitev, promovira zdravila, ki se predpisujejo in izdajajo le na recept, oziroma zdravila, za katera oglaševanja ni odobril organ, pristojen za zdravila, oziroma če promovira zdravstvene storitve (drugi odstavek 25. člena);«.

Dosedanje 12., 13., in 14. točka postanejo 13., 14., in 15. točka.

Dosedanja 15. točka, ki postane 16. točka, se spremeni tako, da se glasi:

- »16. predvaja televizijsko prodajo zdravil ali zdravstvenih storitev (prvi odstavek 30. člena);«.

V dosedanji 16. točki, ki postane 17. točka, se za besedo »izdelkov« dodata vejica in besedilo »elektronskih cigaret in posodic za ponovno polnjenje elektronskih cigaret«.

Dosedanje 17., 18., 19. in 20. točka postanejo 18., 19., 20. in 21. točka.

Dosedanja 21. točka, ki postane 22. točka, se spremeni tako, da se glasi:

- »22. dogodek iz 34. člena tega zakona prenaša izdajatelj v televizijskem programu, ki ne izpolnjuje pogojev iz tretjega odstavka 34. člena tega zakona;«.

Za 22. točko se dodajo nove 23., 24., 25. in 26. točka, ki se glasijo:

- »23. v nasprotju z devetim odstavkom 14. člena tega zakona obdeluje osebne podatke otrok;
24. podatke obdeluje v nasprotju z osmim odstavkom 38.b člena tega zakona;
25. ne sprejme ustreznih ukrepov za zagotovitev, da avdiovizualna komercialna sporočila, ki jih kot ponudnik platforme za izmenjavo videov sam ne trži, prodaja ali ureja, izpolnjujejo zahteve iz 19. do 22. člena tega zakona (drugi odstavek 38.č člena);
26. ne obvesti uporabnikov v skladu s tretjim odstavkom 38.č člena tega zakona;«.

Dosedanja 22. točka, ki postane 27. točka, se spremeni tako, da se glasi:

- »27. ne hrani posnetkov oziroma podatkov iz prvega do šestega odstavka 40. člena tega zakona v skladu z navedenimi določbami.«.

41. člen

V 44. členu se v prvem odstavku v 1. točki besedilo »v svoji avdiovizualni medijski storitvi« nadomesti z besedilom »na svoji spletni strani«.

6. točka se črta.

Dosedanja 7. točka postane 6. točka.

Za 6. točko se doda nova 7. točka, ki se glasi:

- »7. v nasprotju s tretjim odstavkom 8. člena v komercialne namene prekriva ali spreminja avdiovizualno programsko vsebino.«.

42. člen

V 45. členu se v prvem odstavku za napovednim stavkom dodata novi 1. in 2. točka, ki se glasita:

- »1. agenciji v predpisanem roku ne predloži načrta izboljševanja dostopnosti za invalide (drugi odstavek 11. člena);
2. agenciji v predpisanem roku ne poroča o izvedbi ukrepov, predvidenih v načrtu izboljševanja dostopnosti za invalide (tretji odstavek 11. člena);«.

Dosedanja 1. točka, ki postane 3. točka, se spremeni tako, da se glasi:

- »3. pri ponujanju avdiovizualne medijske storitve na zahtevo, ki je plačljiva, ne zagotovi take razčlenitve računa, da so za posamezno obračunsko obdobje razvidna naročila in plačila posamezne storitve, vključno z zneskom, datumom in časom nakupa, ogleda ali poslušanja (enajsti odstavek 14. člena);«.

Dosedanja 2. točka, ki postane 4. točka, se spremeni tako, da se glasi:

- »4. razčlenitve računa v skladu z enajstim odstavkom 14. člena tega zakona ne pošlje naročnikom v skladu z dvanajstim odstavkom 14. člena tega zakona;«.

Dosedanje 3., 4. in 5. točka postanejo 5., 6. in 7. točka.

V dosednji 6. točki, ki postane 8. točka, se številka »30« nadomesti s številko »14«.

Dosedanje 7., 8., 9., 10. in 11. točka postanejo 9., 10., 11., 12. in 13. točka.

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

43. člen

(1) Ponudniki prvi načrt iz drugega odstavka 14.a člena zakona agenciji posredujejo do konca leta 2021 za obdobje 2022–2024.

(2) Agencija prvo poročilo iz četrtega odstavka 14.a člena zakona posreduje Evropski komisiji najpozneje do 19. decembra 2022 in nato vsaka tri leta.

(3) Agencija spletno točko iz petega odstavka 14.a člena zakona vzpostavi v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

(4) Ministrstvo, pristojno za medije, prvo poročilo iz tretjega odstavka 11.a člena zakona Evropski komisiji posreduje do 19. decembra 2022.

(5) Agencija prvo poročilo iz 16.c člena zakona posreduje Evropski komisiji najpozneje do 19. decembra 2021 in nato vsaki dve leti.

44. člen

Postopki, začeti pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo po predpisih, ki so veljali do uveljavitve tega zakona.

45. člen

(1) Agencija v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona sprejme naslednje splošne akte:

- Splošni akt o varstvu ranljivih skupin iz petega odstavka 14.a člena zakona in
- Splošni akt o izvensodnem reševanju sporov med uporabniki in ponudniki platform za izmenjavo videov iz osmega odstavka 38.c člena zakona.

(2) Agencija v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona uskladi z določbami tega zakona naslednje splošne akte:

- Splošni akt o prigrisatvi avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo (Uradni list RS, št. 35/12);

- Splošni akt o zaščiti otrok in mladoletnikov v avdiovizualnih medijskih storitvah (Uradni list RS, št. 84/13);
- Splošni akt o promocijskem umeščanju izdelkov in sponzoriranju (Uradni list RS, št. 44/12) in
- Metodologija nadzorstva avdiovizualnih medijskih storitev in radijskih programov (Uradni list RS, št. 31/12).

(3) Ministrstvo, pristojno za medije, v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona uskladi z določbami tega zakona naslednje podzakonske akte:

- Pravilnik o določitvi akustičnega in vizualnega opozorila ter vizualnega simbola za programske vsebine, ki niso primerne za otroke in mladoletnike (Uradni list RS, št. 50/14) in
- Pravilnik o načinu izračuna plačil na podlagi dovoljenja za izvajanje televizijske dejavnosti oziroma vpisa v uradno evidenco ponudnikov avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo (Uradni list RS, št. 72/12).

46. člen

(1) Proračunski sklad za evropsko avdiovizualno produkcijo iz novega 16.b člena zakona začne delovati 1. januarja 2022. Prispevki za razvoj evropskih avdiovizualnih del iz novega 16.a člena zakona se poravnajo od 1. januarja 2022.

(2) Obveznost plačila na podlagi dovoljenja ali vpisa v skladu s spremenjenim 38. členom zakona velja od 1. januarja 2022.

47. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.